



ת"פ 54072/05/16 - מדינת ישראל נגד ניר כהן

בית משפט השלום בנתניה

23 אפריל 2017

ת"פ 54072-05-16 מדינת ישראל נ' כהן

לפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם ניר כהן

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ניסים סוסי

הנאשם ובא כוחו עו"ד ניר דוד

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עובדות כתב האישום-

1. הנאשם הורשע, עפ"י הודאתו, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של גידול סמים מסוכנים מסוג קנבוס, בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג קנבוס שלא לצריכה עצמית ובעבירה של החזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן או לצריכתו, שלא לצריכה עצמית. עסקינן בכך שבתאריך 15.5.16, החזיק הנאשם בדירה ברח' הקליר 4/4 בנתניה, מעבדה לייצור סמים מסוכנים מסוג קנבוס. באותן הנסיבות, גידל הנאשם בדירה 286 שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 2.850 ק"ג נטו וזאת ללא רישיון מאת המנהל. את השתילים גידל הנאשם בתוך עציצים באמצעות כלים שהחזיק במעבדה ואשר פורטו בכתב האישום. כן החזיק הנאשם בדירה, בתוך קרטון, סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 542 גרם נטו, שלא לשימושו העצמי וללא רישיון מהמנהל.



תמצית טענות הצדדים-

2. ב"כ המאשימה טען כי מעשיו של הנאשם פוגעים בערכים המוגנים של שלום הציבור וביטחון, החוסן החברתי ובריאות הציבור. התובע טען כי יש לראות בחומרה את הציוד שנתפס בתוך המעבדה ואת העובדה שדובר בדירה שהוסבה כולה למעבדה לייצור סם. עוד נטען, כי יש לזקוף לחובת הנאשם את העובדה שהחזיק גם בחצי קילו של סם מסוג קנבוס, שהנו המוצר המוגמר. התובע הפנה בטיעונו לצורך להחמיר בעונשם של מגדלי הסמים, המהווים את המקור להפצת הסם בחברה. לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון נהיגה. ב"כ המאשימה ציין כי שרות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית וביקש להטיל על הנאשם ענישה המצויה בשליש האמצעי של מתחם העונש ההולם. התובע הפנה לפסיקה כתמיכה בעמדתו.

3. ב"כ הנאשם ביקש להפנות בטיעונו לנסיבות הרקע ולמצוקה הכלכלית שהובילו את הנאשם לבצע את העבירות מושא כתב האישום. עוד נטען כי יש לזקוף לזכות הנאשם את היותו אדם נורמטיבי, נטול הרשעות קודמות, המנהל אורח חיים חרדי, אב ל - 5 ילדים, אשר עבד והתפרנס ולא נפל כנטל על הציבור. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את נטילת האחריות מצד הנאשם על העבירות המיוחסות לו ואת העובדה ששיתף פעולה באורח מלא בהליך הטיפול. לשיטת הסנגור, יש להקל בדינו של הנאשם אף נוכח המגמה המסתמנת של המחוקק ל"הכשיר" את השימוש בסמים קלים. נקודה נוספת אותה ביקש ב"כ הנאשם לזקוף לזכות מרשו היא העובדה שהוא נתון בתנאים מגבילים ומכבידים מאז מאי 2016. ההגנה גורסת כי אין להטיל על הנאשם אפילו עונש מאסר שירוצה בעבודות שרות נוכח ההכבדה הצפויה מכך על פרנסת המשפחה. הסנגור סבור כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין ענישה צופה פני עתיד לבין מאסר בפועל וביקש במקרה דנן להסתפק בעונש של מאסר מותנה. עוד התבקש ביהמ"ש להימנע משלילת רישיון הנהיגה נוכח העובדה שהנאשם לא משתמש בסמים. הסנגור הגיש פסיקה כתמיכה בעתירתו לעניין העונש.

בדברו האחרון ביקש הנאשם את רחמי בית המשפט.

תסקיר שרות המבחן-

4. מתסקיר שרות המבחן עולה כי הנאשם כבן 39, נשוי ואב ל - 5 ילדים בגילאי 13-4. מחודש דצמבר 2016 חזר לעבוד כנהג בחברה לפינוי פסולת, שם עבד בעבר. משפחת הנאשם מנהלת אורח חיים חרדי, אבי הנאשם נפטר לפני 7 שנים ואחיו נפטר ממחלה לפני כשנה. הנאשם מסר לשרות המבחן כי התפרנס מעבודות מזדמנות ובמקביל נהג להשקיע בבורסה ללא הכשרה או ידע מתאים בתחום. הנאשם נישא לאשתו בשנת 2003, אולם בחר שלא לשתפה בקשייו, כולל חובות שצבר וקשרים שוליים שיצר.

הנאשם מסר כי הרקע לביצוע העבירות טמון בחובות כספיים שצבר לגורמים פרטיים, אשר גרמו לו לקבל הצעתם להשכיר דירה לצרכי מעבדת סמים. הנאשם שלל שימוש בסמים.

הנאשם נטל חלק בקבוצה טיפולית לעצורי בית אשר הסתיימה בחודש ספטמבר 2016, תוך שיתוף פעולה מלא.



להערכת שירות המבחן, הנאשם התנהל בחוסר יציבות, היה ממוקד בהשגת תוצאות מידיות תוך קושי לערוך חשיבה אחראית ולתכנן מהלכיו לטווח הארוך. הוא מחזיק בעמדות המאפשרות לו לעבור על החוק משיקולי רווח ותועלת מידיים. מנגד צוין, כי הנאשם נעדר עבר פלילי, בעל מודעות למחירים של התנהלותו, בעל יכולת לבחון בביקורתיות את מעשיו ובעל מוטיבציה לשתף פעולה בהליך טיפולי. כיום זוכה לתמיכה מצד משפחתו ונראה כי ההליך המשפטי שימש גורם מרתיע ומציב גבול, המפחית סיכון להישנות התנהגות דומה. בהמלצה הסופית נרשם כי ככל שביהמ"ש יגזור על הנאשם עבודות שרות, מומלץ להעמידו גם בצו מבחן וככל שביהמ"ש יגזור על הנאשם עונש של מאסר בפועל, מומלץ לשבצו במתקן כליאה בו יש אפשרות להמשך טיפול הולם לצרכיו.

מתחם העונש ההולם וגזירת עונשו של הנאשם-

5. בהתאם לסעיף 40ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם שומה על ביהמ"ש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40ט לחוק.

6. במקרה דנן, הערך החברתי המוגן בעבירה הנו הצורך להגן על הציבור מפני הפגיעה הישירה והעקיפה הנגרמת כתוצאה מעבירות הסמים. הפסיקה הדגישה בעבר את הצורך להילחם בנגע הסמים, אשר נזקיו החברתיים, האישיים והכלכליים הנם קשים ומשמעותיים.

בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (מיום 6.9.12) ציין כב' השופט שהם:

"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש (ראו, למשל, ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, פ"ד נח(2) 734 (2004))."

בת"פ (מחוזי ב"ש) 8633-04-15 מ"י נ' דהן (20.7.16) (פורסם בנבו), קבע כב' השופט ביתן:

"השימוש בסמים גורם לפגיעות מגוונות, במספר מעגלים. בראש וראשונה הוא פוגע במשתמש, בבריאותו - הפיזית והנפשית - ובתפקודו, כאדם וכפרט במעגלי חיי השונים. הוא פוגע בסביבתו הקרובה של המשתמש, הסובלת מתפקודו הלקוי והעומסת על גבה את הצורך לטפל בו. והוא פוגע בחברה בכללה, חושף אותה לעבירות רכוש ואלימות המתבצעות על ידי התלויים בסם, הזקוקים לכסף לצורך מימון רכישתו, חושף פרטים בחברה לסכנת ההצטרפות למעגל המשתמשים בסם ולמעגל התלויים בו, ומחייב את החברה לטפל במי שבעקבות השימוש בסם הופך לחולה או לנזקק. ממילא, מי שמחזיק סמים לשם הפצתם, תורם ליצירתן ולהתגברותן של הפגיעות המתוארות".

7. בחינה של נסיבות ביצוע העבירה, מלמדת על פגיעה משמעותית בערכים המוגנים. הנאשם החזיק בדירה מעבדה לייצור סמים מסוכנים מסוג קנבוס. אין מדובר באחד מאותם מקרים בהם הוחזקו שני עציצים במרפסת של אדם, לצריכתו העצמית, אלא במעבדה שהשתרעה על פני הדירה וכללה בחובה, בעת כניסת המשטרה



אליה, 286 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס. משקלם של השתילים הגיע לכדי 2.850 ק"ג. הנאשם השקיע בבניית המעבדה והיה צריך לרכוש לעצמו גם את הידע המתאים בתחום. על מנת להבטיח את גידול הסמים, רכש הנאשם עציצים וכלים, לרבות: צינורות השקיה, מנורת גידול, 2 משטחי הנבטה, מתקן הנבטה, מד טמפרטורה, אבקת השרשה לסמים, עדנית עגולה, מלחים וטיימר חשמלי. עוד נתפשו בדירה 2 משקלים אלקטרוניים, המתיישרים אף הם עם כוונה להפצת הסמים המיוצרים במעבדה. מדובר בעבירות מתמשכות מעצם טבען, שבוצעו תוך תכנון מוקדם, השקעת משאבים וזמן, אשר תכליתן הפקת רווח כלכלי תוך אדישות להשלכות השליליות הניכרות של המעשים על החברה. פוטנציאל הנזק החברתי הוא מהותי ביותר, נוכח כמות השתילים בהם מדובר וברי כי לולא תפיסת המעבדה, היו מהווים השתילים בסיס להפקת מנות סם רבות ולהפצתן בקרב הציבור. לא למותר להדגיש, כי נוסף לשתילים החזיק הנאשם בדירה סם מסוכן מסוג קנבוס, בתוך קרטון, במשקל של 542 גרם נטו.

באשר לנסיבות שהובילו לביצוע העבירות אציין, כי לשיטת הנאשם, הוא הסתבך בחובות ועל רקע זאת הסכים להצעתם או לדרישתם של אנשים אלמונים לקחת עמם חלק בהקמת מעבדת הסמים. יובהר כי הנאשם לא מסר בחקירתו או בעדותו כל פרטים אודות אותם אנשים עלומים, כמו גם אודות פרטי התקשורת עמם, אופן ההתנהלות מולם או כל ראייה אחרת היכולה לתמוך בגרסתו בהקשר זה.

יתרה מזאת, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, לאחר שמיעת ראיות, וזאת מבלי שכתב האישום תוקן, באופן שהוכנסו אליו פרטים הנוגעים לרקע לביצוע העבירות ע"י הנאשם. אין מדובר אף בעובדה אשר הוסכמה בין הצדדים במסגרת הסדר טיעון. בנסיבות אלו, בהן העובדות הנטענות נותרו במחלוקת בין הצדדים ולא הוסכמו במסגרת הודיית הנאשם בכתב האישום, לא שוכנעתי באמינות גרסת הנאשם, שלא נתמכה כאמור בראייה חיצונית כלשהי, ואין ביכולתי לאמץ ולקבוע ממצאים על בסיסה (בהקשר זה ראו למשל **דנ"פ 5140/15 בדיר נ' מ"י**, 19.11.15, פורסם בנבו, סעיף 20 לפס"ד).

8. בחינה של רמת הענישה הנוהגת מצביעה, ככלל, על התייחסות מחמירה של בתי המשפט למי שנתפס מגדל ומחזיק סמים בכמות בה עסקינן, תוך הטלת עונשי מאסר בפועל לתקופות מהותיות. במקרים חריגים ומתאימים, נקבע כי עונש המאסר בפועל ירוצה בדרך של עבודות שרות. לשם המחשה ניתן להפנות לדוגמאות הבאות:

רע"פ 314/16 גיא בן צבי נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 22.02.2016) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של גידול סם, בכך שהקים במרפסת דירתו מעבדה לגידול סמים בה גידל קנבוס שלא לצריכתו העצמית. ברשות הנאשם נתפס קנבוס במשקל העולה על 2.5 ק"ג. בית משפט השלום קבע כי העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לצד עונשים נלווים. המדינה ערערה לביהמ"ש המחוזי אשר קיבל את הערעור וקבע כי יש להעמיד את הרף התחתון של מתחם העונש ההולם על מספר חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג וברית. הנאשם הגיש בקשת ערעור לבית המשפט העליון אשר דחה את הבקשה וציין כי העונש אינו סוטה סטייה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ותואם את חומרת העבירה. לא למותר לציין, כי הנאשם במקרה זה היה בעל הרשעה קודמת בעבירה של סחר בסמים, בניגוד לנאשם שבפניי.

רע"פ 6987/13 אברמוב נ' מ"י (21.10.13, פורסם בנבו) - נאשם נעדר עבר פלילי הורשע בעבירות של גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים, החזקת כלים להכנת סם לא לצריכה עצמית, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ונהיגה



בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה תקף וללא ביטוח. הנאשם שכר דירה בנתניה והתקין בה ציוד לייצור סמים. לאחר שנתפס על ידי המשטרה כשהוא נוהג בקטנוע ללא רישיון וללא ביטוח, ערכו השוטרים חיפוש בדירתו - שם נמצאה מעבדה לגידול סמים ובה שתילי קנבוס במשקל (נטו) של כעשרה ק"ג ואביזרים ששימשו לגידול או לצריכת סמים. ביהמ"ש קמא קבע כי מתחם הענישה בעניינו של הנאשם נע בין שישה חודשי עבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. ביהמ"ש המחוזי מרכז דחה ערעור הנאשם על חומרת העונש ובהתאמה נדחתה ע"י ביהמ"ש העליון בקשת רשות ערעור מטעם הנאשם.

רע"פ 7005/14 דגן נ' מ"י (פורסם בנבו, 30.11.14): הנאשם הורשע על פי הודאתו בכך שגידל במעבדה בביתו סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 2.721 ק"ג והחזיק בביתו 3.3 גרם סם לצריכה עצמית, וכן ציוד וכלי עזר לגידול הסם. הצדדים הציגו לבית המשפט הסדר טיעון לפיו המאשימה תטען למתחם ענישה הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל בעוד ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה. בית המשפט השית על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור מטעם הנאשם.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 47123-03-15 רונן קרביץ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 19.01.2016). נאשמים נעדרו עבר פלילי, הורשעו בבית משפט השלום על יסוד הודאתם בעבירה של גידול ויצור סם מסוכן, בכך שגידלו במעבדה בדירה שכורה 65 שתילי קנבוס במשקל כולל של 24.7 ק"ג. דובר בנאשמים שנרתמו להליך שיקומי ותסקיר שרות המבחן בעניינם המליץ להימנע מהטלת עונש של מאסר בפועל. ביהמ"ש קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל והשית על כל אחד מהנאשמים 12 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגישו הנאשמים לבית המשפט המחוזי נדחה (פרט לתקופת הפסילה אשר קוצרה).

עפ"ג (מחוזי מרכז) 8650-04-15 שמעון שורץ נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 22.12.2015). הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של גידול סמים, בכך שבנה בביתו חדר סתרים בו גידל סמים בשיטת הידרו. המערער גידל 146 שתילים של מריחואנה במשקל 2.69 ק"ג נטו. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה הנדון נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. ערעור הנאשם לביהמ"ש המחוזי נדחה, תוך אישור מתחם העונש ההולם שקבע ביהמ"ש קמא. יוער כי דובר בנאשם שהיה מכור לסמים ונגמל לאחר טיפול, התסקיר הסופי בעניינו היה חיובי למדי.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 52810-07-10 עזריה נ' מ"י (פורסם בנבו, 21.12.10) - דובר בנאשם שהורשע בעבירות של גידול סמים מסוכנים והחזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, וכן בעבירה של החזקת כלים להכנת סם. בחיפוש בביתו של הנאשם נמצאה מעבדה לייצור סמים מסוג קנבוס, בה גידל הנאשם 38 שתילי סם מסוג קנבוס במשקל של 1.180 ק"ג נטו, וכן נמצאו כלים לצורך גידול השתילים. עוד נמצאו באותו חיפוש חשיש במשקל 277.29 גרם נטו, ו"חגיגת" במשקל 94.66 גרם. בימ"ש קמא גזר על הנאשם עונש של מאסר בפועל של 9 חודשים בניכוי ימי מעצרו. נוכח הליך גמילה מוצלח שעבר הנאשם הקל ביהמ"ש המחוזי בדינו של הנאשם וקבע כי הנאשם ירצה עונש של 6 חודשי עבודות שירות.

עינתי אף בפסקי הדין אליהם הפנה בא כוח הנאשם, ברם לא מצאתי כי ניתן למצוא בהם הצדקה לגזירת עונשו של הנאשם תוך סטייה ממתחם העונש ההולם. מדובר בפסקי דין של בתי משפט השלום, נטולי כוח מנחה או מחייב.



יתירה מכך, פסקי הדין אליהם הופנית היו שונים מן המקרה בו עסקינן, מבחינת נסיבות ביצוע העבירה (כמויות סם ושתיים נמוכות יותר) או מבחינת נסיבותיו של העושה (נאשמים שעברו הליכי גמילה משמעותיים ושרות המבחן המליץ לפיכך להימנע מהשתת עונש מוחשי על מנת שלא לקטוע את ההליך השיקומי).

9. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות למעשה העבירה ולמידת אשמו של הנאשם, לרבות הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערך המוגן ומדיניות הענישה הרווחת, סבורני כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל, אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שרות לבין 24 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופסילה של רישיון הנהיגה.

10. לא מצאתי כי קיימים במקרה דנן טעמים המצדיקים סטייה לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

11. בתוך מתחם העונש ההולם, על ביהמ"ש לגזור את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40א לחוק. במסגרת זו, הבאתי בחשבון שיקולי את הנסיבות הבאות;

הנאשם כבן 39, נשוי, אב ל- 5 ילדים בגילאי 4-13, מנהל אורח חיים חרדי. אשת הנאשם עובדת כגננת ולא הייתה מודעת לביצוע העבירות מושא תיק זה. עם היוודע דבר ביצוע העבירות, עלו קשיים בזוגיות, לרבות שקילת פירוק התא המשפחתי, אולם כיום אשת הנאשם מביעה בו תמיכה. הנאשם נטול הרשעות קודמות ונראה כי ביצע את העבירות בתקופה משברית בחייו, נוכח הדרדרות במצבו הכלכלי. מן התסקיר עולה כי הנאשם עבד בעבר בעבודה מסודרת לאורך מספר שנים, לשביעות רצון מעסיקו. לא נראה כי הנאשם בעל דפוסי התנהלות עברייניים ולהתרשמות שרות המבחן, ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבול המפחית סיכון להישנות התנהגות דומה. ברי כי השתת עונש של מאסר בפועל תפגע, בנסיבות אלו, בנאשם ובמשפחתו. עוד אעיר, כי בתסקיר צוין שבעבר נמנע הנאשם מלשתף את משפחתו בקשייו ופנה לפתרונות הכרוכים במעבר על החוק משיקולי תועלת, ברם כעת הנאשם בוחן בצורה ביקורתית את התנהלותו וקיימת תמיכה משמעותית מצד משפחתו, באופן המקים בסיס לתקווה כי לא ישוב לדרך הפשע. הנאשם נטל חלק בטיפול קבוצתי לעצורי בית בשרות המבחן, תוך שיתוף פעולה מלא והביע רצון להמשיך ולהיעזר בהליך הטיפול.

עוד יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, באופן שחסך, במידת מה, מן הזמן השיפוטי ובצורה המבטאת הפנמת הפסול שבמעשה. הנאשם היה נתון בתנאים מגבילים מאז חודש מאי 2016.

12. התלבטתי לא מעט האם בשקלול מכלול הנתונים, ראוי לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם, לרבות מתן האפשרות לריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שרות, או שמא יש לעמוד על הטלת עונש של מאסר בפועל אשר ירוצה מאחורי סורג ובריח. מחד, מדובר בעבירות חמורות, שבוצעו ממניעים כלכליים גרידא והפכו למעין מכת מדינה, אשר יש להרתיע מפני ביצוען. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון ובתי המשפט המחוזיים ראוי, ככלל, לגזור בגין עונש של מאסר בפועל. מאידך, משקל השתילים והחומר שנתפשו אינו מצוי ברף החומרה הגבוה של הפסיקה שדנה בסוג זה של עבירות ונראה כי העבירות אינן מעידות על התנהלות הנאשם דרך קבע, אלא מהוות מעידה חד פעמית בחייו. התביעה לא בקשה להכריז על הנאשם כעל "סוחר סמים", בניגוד למרבית המקרים הדומים שנדונו בפסיקה. ההתרשמות היא כי הנאשם אינו נטוע עמוק בעולם העברייני וכי מעצרו וההליך המשפטי שננקט נגדו מהווים עבורו גורם מרתיע ומפחית מסוכנות.



גורם משמעותי נוסף שהשתנה כרוך בעובדה שבניגוד למצב שהתקיים טרם ביצוע העבירות, כעת מודעים בני משפחת הנאשם לקשיים ולחובות ומספקים תמיכה מסייעת. חקירת הנאשם וההליך המשפטי הובילו לטלטלה ממשית בחיי הנאשם ובחיי משפחתו, טלטלה אשר כמעט והובילה לפירוק התא המשפחתי. לעת הזו, הנאשם משתתף בהליך טיפולי שתכליתו הבנת מאפייני אישיותו והתמודדות עמם והוא מביע נכונות להוסיף וליטול בו חלק. שלילת האפשרות לריצוי עונשו של הנאשם בדרך של עבודות שרות תפגע בצורה קשה בנאשם, ברעייתו ובחמשת ילדיהם הקטנים. נדמה כי הנאשם ניהם בצורה כנה על טעותו, יש סיכוי ממשי שלא ישוב לדרך הפשע, וניתן בצורה חריגה, ולפנים משורת הדין, להימנע ממיצוי הדין עמו, תוך גזירת עונשו בתחתית מתחם העונש ההולם, אשר הוכר בפסיקה הנוגעת לעניין.

באשר לעונש של פסילת רישיון הנהיגה, אציין כי הנאשם עובד כנהג לפרנסתו ולא נטען כי הוא צורך סמים או כי צרך סמים בעבר. בשים לב למצבו המשפחתי והכלכלי של הנאשם, ונוכח מכלול מרכיבי הענישה שיוטלו על הנאשם, אני מוצאת לנכון להסתפק בעונש פסילה מותנה, על מנת שלא לפגוע יתר על המידה ביכולתו של הנאשם לפרנס את משפחתו.

13. נוכח כל האמור מעלה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בדרך של עבודות שרות, ככל שיימצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שרות.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום על כל עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ג. קנס בגובה של ₪ 5,000 או מאסר של חודשיים תחתיו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מחודש לאחר תום ריצוי עונש המאסר ומדי 30 יום לאחר מכן.

לבקשת הנאשם, יקוזז סכום הקנס מסכום הפקדון, שהופקד ע"י הנאשם בתיק מ"ת 54088-05-16, ויתרת הקנס תשולם בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים בהתאם לאמור בסעיף זה.

ד. פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 12 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים מהיום על עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ה. בהמשך להמלצת שרות המבחן בעניין זה, מוצא בזאת צו מבחן בעניינו של הנאשם למשך שנה, במסגרתו ישולב הנאשם בקבוצה לעוברי חוק.

ו. בהתאם לסמכות הקבועה בסעיף 36 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973, אני מורה כי בחלוף מועד הערעור על פסק הדין, וככל שלא יוגש ערעור על הכרעת הדין, יושמדו הסמים.

נקבע לדין בחוות דעת הממונה על עבודות השרות ליום 25.5.17 בשעה 11:30.

עד למועד האמור מתבקש הממונה על עבודות השרות לבחון התאמת הנאשם לביצוע עבודות שרות.

הנאשם מזהר בדבר חובת התייצבותו בפני הממונה על עבודות השרות לכל מועד אליו יזמן וכן מזהר בדבר חובת התייצבותו למועד הדין הנדחה.

עוד מובהר לנאשם כי ככל שיפר את צו המבחן יהא ביהמ"ש מוסמך לשוב ולדון בעניינו לרבות גזירת דינו מחדש.

פרטי קשר:

הסנגור נ"ד: 050-7295800 פקס: 09-7423840.

המזכירות תעביר בדחיפות העתק גזר הדין לממונה על עבודות השרות ולשרות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ז ניסן תשע"ז, 23/04/2017 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט , שופטת

התובע:

אבקש להצהיר כי בכוונת התביעה לבקש עיכוב ביצוע לצורך אפשרות הגשת ערעור בתיק הזה, מאחר ובימ"ש דחה לצורך קבלת חוות דעת ממונה ולהשלמת הטיעון למעשה, אנו נתייחס לבקשה לעיכוב ביצוע.

הוקלדעלידיאוריתזיתוני